

**Comparative Studies
in Jurisprudence,
Law, and Politics**

Examining the Challenges of Implementing States' Human Rights Obligations and the Obligation to Combat Transnational Organized Crimes

1. Saeid Rahaei*: Associate Professor, Department of International Law, Mofid University, Qom, Iran. Email: srahaee@mofidu.ac.ir (Corresponding Author)
2. Mohammad Habibi Majende: Associate Professor, Department of International Law, Mofid University, Qom, Iran.
3. Maryam Bahadori: PhD Student, Department of Public International Law, Mofid University, Qom, Iran

ABSTRACT

One of the applications of international legal rules and regimes is to address the challenges faced by the international community. Although, in most cases, it is possible to simultaneously implement these rules and obligations, certain situations may involve a single issue being linked to more than one legal regime. In such cases, both alignment and conflict between legal regimes are conceivable. Transnational organized crimes have emerged as one of the challenges of international law, and combating them has gained greater importance due to their association with international terrorism. Addressing transnational organized crimes requires comprehensive measures, including both suppression and prevention. These measures may highlight potential conflicts between the obligations of two legal regimes: human rights rules and regulations and the rules governing the fight against transnational organized crimes within the framework of human rights treaties and the Convention against Transnational Organized Crime (commonly referred to as the Palermo Convention). This article examines certain aspects of combating transnational organized crimes that may conflict with states' human rights obligations. The article concludes that, given the current structure of international law, there is potential for conflict with states' human rights obligations in the realm of preventive measures. Therefore, a human rights-based approach must be adopted in this combat.

Keywords: *Human Rights, Transnational Organized Crimes, Palermo Convention, Conflict of International Obligations*

How to cite: Rahaei, S., Habibi Majende, M., & Bahadori, M. (2024). Examining the Challenges of Implementing States' Human Rights Obligations and the Obligation to Combat Transnational Organized Crimes. *Comparative Studies in Jurisprudence, Law, and Politics*, 6(5), 140-153.

© 2024 the authors. This is an open access article under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International (CC BY-NC 4.0) License.

Submit Date: 12 November 2024
Revise Date: 2 December 2024
Accept Date: 10 December 2024
Publish Date: 31 December 2024

پژوهش‌های تطبیقی فقه،

حقوق و سیاست

بررسی چالش‌های اجرای تعهدات حقوق بشری دولت‌ها و تعهد مقابله با جرایم سازمان‌یافته فراملی

۱. سعید رهایی*: دانشیار، گروه حقوق بین‌الملل، دانشگاه مفید، قم، ایران. پست الکترونیک: srahaee@mofidu.ac.ir (نویسنده مسئول)

۲. محمد حبیبی مجنده: دانشیار، گروه حقوق بین‌الملل، دانشگاه مفید، قم، ایران

۳. مریم بهادری: دانشجوی دکتری، گروه حقوق بین‌الملل عمومی، دانشگاه مفید، قم، ایران

چکیده

یکی از کاربردهای قواعد و رژیم‌های حقوقی بین‌المللی رفع چالش‌هایی است که جامعه بین‌المللی با آن مواجه می‌شود. از طرفی هر چند در اکثر موارد امکان اجرای همزمان این قواعد و تعهدات وجود دارد؛ اما در مواردی ممکن است یک موضوع به بیش از یک رژیم حقوقی مرتبط شود، در این‌گونه موارد، هر دو رویکرد؛ همسویی یا تعارض میان رژیم‌های حقوقی متصور است. جرایم سازمان‌یافته فراملی، به عنوان یکی از چالش‌های حقوق بین‌الملل مطرح شده‌اند و به دلیل ارتباط این جرایم با تروریسم بین‌المللی مقابله با آن مهم‌تر گردیده است. مبارزه با جرایم سازمان‌یافته فراملی مستلزم اقدامات جامعی؛ شامل سرکوب و پیشگیری است که می‌تواند تعارض میان تعهدات دو رژیم حقوقی یعنی قواعد و مقررات حقوق بشری و قواعد مقابله با جرایم سازمان‌یافته فراملی در بستر معاهدات حقوق بشری و کنوانسیون مقابله با جرایم سازمان‌یافته فراملی (موسوم به پالمو) را مطرح سازد. این مقاله به بررسی ابعادی از روند مقابله با جرایم سازمان‌یافته فراملی پرداخته است که قابلیت تعارض با تعهدات حقوق بشری دولت‌ها را دارند. مقاله حاضر نتیجه می‌گیرد با توجه به ساختار کنونی حقوق بین‌الملل، در حوزه اقدامات پیشگیرانه پتانسیل تعارض با تعهدات حقوق بشری دولت‌ها وجود دارد و باید رویکرد مبتنی بر حقوق بشر در این مقابله اتخاذ گردد.

واژگان کلیدی: حقوق بشر، جرایم سازمان‌یافته فراملی، کنوانسیون پالمو، تعارض تعهدات بین‌المللی

نحوه استناددهی: رهایی، سعید، حبیبی مجنده، محمد، و بهادری، مریم. (۱۴۰۳). بررسی چالش‌های اجرای تعهدات حقوق بشری دولت‌ها و تعهد مقابله با جرایم سازمان‌یافته فراملی. *پژوهش‌های تطبیقی فقه، حقوق و سیاست*، ۶(۵)، ۱۵۳-۱۴۰.

© ۱۴۰۳ تمامی حقوق انتشار این مقاله متعلق به نویسنده است. انتشار این مقاله به‌صورت دسترسی آزاد مطابق با گواهی (CC BY-NC 4.0) صورت گرفته است.

تاریخ ارسال: ۲۲ آبان ۱۴۰۳

تاریخ بازنگری: ۱۱ آذر ۱۴۰۳

تاریخ پذیرش: ۲۰ آذر ۱۴۰۳

تاریخ چاپ: ۱۰ دی ۱۴۰۳

ویژگی‌های غیرقابل انکار حقوق بین الملل مدرن از جمله؛ تعدد فرآیندهای قاعده سازی آن و تنوع روزافزون موضوعاتی که به دنبال تنظیم آن است، یک نتیجه غیر قابل انکار در پی داشته است و آن احتمال فزاینده تعارض هنجارها و چندپارگی در حقوق بین الملل عمومی^۱ است. تعارض گاهی با استفاده از قواعد تفسیر متون معاهدات^۲ قابل حل است که به آن تعارض بدوی و یا در اصطلاح برخی واگرایی جزئی قواعد^۳ است^۴ ولی گاهی تعارض مستقر است و به راحتی با قواعد تفسیری چون عام و خاص و مطلق و مقید قابل حل نیست.^۵ تعارض قواعد و نظام‌ها تا حدی در حقوق بین الملل نظری و عملی تاثیر گذار بوده که کمیسیون حقوق بین الملل^۶ و در نهایت مارتی کاسکنمی^۷ را وا داشته است که مطالعه جامعی در این خصوص بنماید و آن را گزارش کند.^۸ این تعارض به ویژه با توسعه قواعد حقوق بشری و تعهدات دولتها در اجرای آنها، در نا همسویی این قواعد با دیگر نظام‌های حقوق بین الملل همچون مقابله با تروریسم و دیگر جرایم سازمان یافته بین المللی جلوه بیشتری یافته است. بالاخص با توجه به ویژگی قواعد حقوق بشری که از یک سو موجب تعهد بین دولتها و از سوی تعهد دولتها نسبت به اشخاص حقیقی را فراهم می‌آورد مساله تعارض را مهم تر و پیچیده تر می‌نماید. تا آنجا که مقابله با تروریسم و قاچاق انسان گاهی می‌تواند منجر به اعمال تحریم علیه کشورها متهم گردد. از طرفی بدیهی است که تعارض نظام‌های حقوقی بین المللی و یا قواعد حقوق بین الملل عمومی با تعارض قوانین مذکور در حقوق بین الملل خصوصی متفاوت است.^۹

از سوی، هر ساله نه تنها جرایم سازمان یافته فراملی افزایش یافته بلکه به شاخه‌ای عظیم از تجارت بدل شده اند. بر این اساس، سازمان‌های مجرمانه هر روزه قدرتمندتر و متنوع‌تر شده و مرزهای ملی را یکی پس از دیگری در می‌نوردند و حوزه فعالیت خود را از ملی به فراملی تبدیل می‌نمایند (Biabani & Mozaffari, 2013). در حال حاضر بزهکاری و صحنه ارتکاب بزه، جهانی و پیشگیری و مقابله با آن ماهیتی بین‌المللی یافته است. یکی از این گونه جرایم که توسعه یافتگی آن فضای جهانی را نایمن کرده است جرایم سازمان یافته^{۱۰} است که در قرن حاضر به معضلی بزرگ تبدیل شده است (Mahdi-Abadi et al., 2020). گسترش بزهکاری به سطح بین‌المللی و دگرگونی در شکل ارتکاب جرم از حالت سنتی به جرم سازمان یافته در عرصه بین‌المللی باعث شده تا به عقیده برخی تنها راهکار مقابله (مبارزه) با این گونه جرایم نوین و پیشگیری از آن، ابتداء، شناخت و تحلیل ارتکاب آن در سطح داخلی و بین‌المللی باشد (Khaleghi & Akbari, 2014). بنابر این جرایم سازمان یافته ماهیتی فرا سرزمینی یافته اند و مقابله با آن نیازمند همکاری بین المللی است.

¹ - fragmentation of international law

² - Treaty interpretation

³ - Divergence of norms

^۴ - جهت آشنایی با مفهوم تعارض رک:

Erich Vranes, The Definition of 'Norm Conflict' in International Law and Legal Theory, The European Journal of International Law Vol. 17 no.2 © EJIL 2006.

⁵ - Joost Pauwelyn, Conflict of Norms in Public International Law- How WTO Law Relates to other Rules of International Law, Cambridge University Press, 2003, p. 6.

⁶ - Int'l L. Comm'n [ILC], Fragmentation of International Law: Difficulties Arising from the Diversification and Expansion of International Law, UN Doc. A/CN.4/L.682 (Apr. 13, 2006).

⁷ - Martti Koskeniemi

⁸ - Marko Milanovic, Norm Conflict in International Law: Whither Human Rights? 20 Duke Journal of Comparative & International Law, p. 69 (2009)- <https://scholarship.law.duke.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1054&context=djCIL>

⁹ - Cf. A. Ralph Carneghe, Conflict of International Law Regimes, p. 524.

http://www.oas.org/es/sla/ddi/docs/publicaciones_digital_XXVII_curso_derecho_internacional_2000_A_Ralph_Carnegie.pdf

¹⁰ - Transnational Organized Crimes

از جمله این جرائم، قاچاق گسترده انسان است. قاچاق انسان^۱ و استثمار او تنها برای بهرمندی اقتصادی که امروزه با تعبیری همچون تجارت سفید، مافیای انسان و بردگی مدرن^۲ نیز شناخته می‌شود، از جمله بزرگترین جرایم سازمان‌یافته فراملی است که به دلیل سود سرشار از یک سو و خطرات کم آن از سوی دیگر شدیداً مورد توجه گروه‌های جنایتکار بین‌المللی قرار گرفته (Shayegan, 2010) و واکنش‌های ملی و بین‌المللی را برانگیخته است. جامعه جهانی و سازمان ملل متحد، طی اسناد بین‌المللی از جمله قطعنامه‌ها و کنوانسیون‌های متعددی به این عارضه در قالب تشویق و متعهد ساختن دولت‌ها به قانون‌گذاری، جرم‌انگاری پیشگیری و مقابله جهانی با آن پاسخ داده است (Sheikh al-Islami & Khorrami, 2014).

علی‌رغم اهمیت مبارزه با این دست از جرایم و تلاش‌هایی که در سطح جامعه بین‌المللی در این راستا صورت گرفته است این سوال مطرح می‌شود که آیا نظام حقوقی فراملی مقابله با جرایم سازمان‌یافته با تعهدات حقوق بشری دولت‌ها همخوانی دارد یا خیر؟ این مقاله با بررسی جنبه‌های چالش‌زای اجرای این دو رژیم حقوقی در صدد بررسی همسویی آن‌ها می‌باشد.

۱- ضرورت مقابله با جرایم سازمان یافته و ایفای تعهدات حقوق بشری

از جمله مهمترین خطرهایی که جامعه جهانی را در نیمه اول هزاره سوم به طور جدی تهدید کرده و می‌کند، "جرم سازمان یافته" است. این عنوان در علم جرم‌شناسی شامل فعالیت‌های مجرمانه شدید توسط گروه‌های مجرمانه‌ای می‌شود که با داشتن تشکیلات منسجم و پیچیده و با ویژگی‌های خاص برای کسب منافع مالی یا قدرت، مرتکب جنایت می‌شوند؛ هرچند در علم حقوق پیچیدگی و ویژگی‌های خاص گروه چندان مورد نظر نیست. جرم سازمان یافته اگر چه از سالیان دور وجود داشته است، لکن جهانی شدن اقتصاد و وابستگی اقتصادی کشورها به یکدیگر، توسعه صنایع مربوط به ارتباطات و حمل و نقل بین‌المللی و تبدیل شدن دنیا به "دهکده‌ای جهانی" موجب گردیده است تا جرم سازمان یافته جنبه‌ای فراملی نیز به خود گیرد و قلمرو خود را بر عرصه بین‌المللی بگستراند (Najafi Abrandeh Abadi et al., 2000). اهمیت مقابله با جرایم سازمان یافته باعث شده تا در سطح نهادهای بین‌المللی تمهیدات متنوعی اندیشیده شود. از جمله این موارد می‌توان به رویکرد شورای امنیت اشاره داشت.

۱-۱- مقابله با جرایم سازمان یافته فراملی در شورای امنیت

جرایم سازمان یافته فراملی از جمله موضوعاتی است که در شورای امنیت مورد توجه قرار گرفته است. نقش این جرایم در تامین منابع مالی برای تروریسم بین‌المللی از جمله مهمترین عواملی بوده است که باعث توجه شورا به مقابله با این جرایم شده است. شورا در بند چهارم قطعنامه ۱۳۷۳ اظهار می‌دارد: «همراه با نگرانی، ارتباط نزدیک میان تروریسم بین‌المللی و جرایم (جنایات) سامان یافته، مواد مخدر، پولشویی، قاچاق غیرقانونی اسلحه، جابه‌جایی غیرقانونی سلاح‌های اتمی، شیمیایی و بیولوژیک و سایر مواد بالقوه مرگبار را خاطر نشان می‌کند و نیاز برای توسعه هماهنگی تلاش‌های ملی، محلی، منطقه‌ای و بین‌المللی به منظور تقویت پاسخ جهانی به این چالش‌های جدی و تهدید علیه صلح بین‌المللی را تقویت می‌کند». در قطعنامه شماره ۲۱۲۹ شورای امنیت، ضمن تایید مجدد ارتباط میان تروریسم و جرایم مذکور از دولت‌ها

¹- Trafficking in Human Beings or in persons

² - Modern form of slavery

می‌خواهد که هماهنگی در تلاش‌های خود در سطوح ملی، منطقه‌ای و بین‌المللی برای تقویت پاسخ جهانی به این چالش جهانی و تهدید نسبت به امنیت بین‌المللی را توسعه دهند.^۱

این شورا، در جای دیگر مقرر می‌دارد: تامین مالی یا حمایت، شامل استفاده از درآمدهای حاصل از جرم از جمله کشت مواد مخدر، تولید و قاچاق مواد مخدر و روانگردان و فرآورده‌های آن می‌باشد ولی محدود به آن نمی‌شود.^۲ در همین راستا می‌توان به قطعنامه شماره ۲۶۶۵ شورای امنیت اشاره داشت که در آن شورای امنیت همکاری با دفتر مقابله با مواد مخدر و جرم سازمان ملل متحد^۳ را ذیل توصیه‌های مربوط به تهدیدهای علیه صلح و امنیت بین‌المللی مطالبه می‌کند.^۴ به طور کلی، سیاست اتخاذی در قطعنامه‌های شورای امنیت برای مبارزه با تامین مالی تروریسم و از جمله منابع آن یعنی جرایم سازمان‌یافته فراملی بر دو محور مجازات مرتکبان و اقدامات پیشگیرانه استوار است.

۱-۱-۱- اقدامات تنبیهی^۵

مسئله حمایت مالی از تروریسم یکی از مهمترین اشکال حمایت است که جامعه بین‌المللی نسبت به آن واکنش نشان داده است. شورای امنیت در قطعنامه شماره ۱۳۷۳ دولت‌های عضو را ملزم می‌کند تا تضمین نمایند که هر فردی که در تامین مالی، برنامه ریزی، تهیه و ارتکاب اعمال تروریستی یا حمایت از آن‌ها مشارکت می‌کند را محاکمه کنند.^۶ منابع مالی تروریسم در قطعنامه ۱۷۳۵ در مورد القاعده نیز مورد توجه شورا قرار گرفته است. شورای امنیت در بند اول این قطعنامه از دولت‌ها می‌خواهد تا منابع مالی، دارایی و منابع اقتصادی این افراد، گروه‌ها و نهادها را شامل منابعی که از اموال آن‌ها یا اموال تحت کنترل آن‌ها اعم از مستقیم یا غیرمستقیم، یا توسط افرادی که از طرف آن‌ها یا در راستای آن‌ها عمل می‌کنند را بخشکانند.^۷

در همین راستا، بلوکه کردن دارایی به عنوان یکی از اقدامات در این قطعنامه مشخص شده است. لذا شورای امنیت در مواردی تصمیم می‌گیرد که تمام کشورها باید... بدون تاخیر، تمامی منابع مالی و اقتصادی این افراد، گروه‌ها... شامل سرمایه‌های ناشی از اموال تحت مالکیت و کنترل مستقیم یا غیرمستقیم توسط آن‌ها یا افرادی که از سوی آن‌ها هستند را بلوکه کنند.^۸

۱-۱-۲- اقدامات پیشگیرانه^۹

هنگامی که صحبت از مبارزه با جرایم سازمان‌یافته فراملی می‌شود، یکی از مهمترین راه‌های قابل تصور، توسل به انواع اقدامات پیشگیرانه است. در قطعنامه ۱۴۵۶ شورای امنیت نیز به این موضوع نیز پرداخته شده است که باید از استفاده تروریست‌ها از فعالیت‌های مجرمانه از قبیل

1- UN Security Council, Resolution 2129 (2013), S/RES/2129 (2013), 17 December 2013, Preamble, P.2.

2- UN Security Council, Resolution 2253 (2015), S/RES/2253 (2015), 17 December 2015, P.6.

³ -United Nations Office on Drugs and Crime (UNODC)

⁴ -UN Security Council Resolution 2665 (2022), S/RES/2665 (2022), 16 December 2022, P.4.

⁵ - Punitive measures.

6 -The United Nations Security Council Counter - Terrorism Committee: Law enforcement, at: <https://www.un.org/sc/ctc/focus-areas/law-enforcement/>

7 - SC, Resolution 1735 (2006), S/RES/1735 (2006), 22 December 2006. Para.1(a).

8 -SC, Resolution 2253, S/RES/2253 (2015), 17 December 2015 , Para. 2 (a).

⁹ - Preventive measures.

جرایم سازمان یافته فراملی، قاچاق مواد مخدر، پولشویی و قاچاق اسلحه جلوگیری شود (Security Council, 2003). اقدامات پیشگیرانه خود به چند دسته تقسیم می‌شوند که عبارتند از: ممانعت از انجام فعالیت‌های مجرمانه سازمان یافته و ممانعت از دسترسی به منابع مالی. جرایم سازمان یافته، از طریق تجارت با گروه‌های تروریستی در تامین مالی تروریسم دخالت دارند. شورای امنیت از گزارش‌های واصله مبنی بر دسترسی و تصاحب حوزه‌های نفتی و لوله‌های نفتی در عراق توسط گروه‌های تروریستی نگرانی شدید خود را اعلام می‌کند و هرگونه تجارت مستقیم یا غیرمستقیم، نفت و محصولات نفتی، پالایشگاه‌های کوچک¹ و مواد مربوط به آن؛ شامل مواد شیمیایی و مایع را محکوم کرده و چنین معاملاتی با گروه‌های تروریستی را به عنوان حمایت از آن‌ها تلقی می‌کند (Security Council, 2015b) که می‌تواند منجر به مجازات‌های بیشتر شود (Security Council, 2016a).

استفاده از ابزار تجارت تنها به نفت محدود نمی‌شود، بلکه شورای امنیت در مواردی قاچاق انسان را به عنوان یک تاکتیک و یکی از ابزارهای افزایش سرمایه تروریست‌ها و افزایش قدرتشان در سربازگیری و تخریب جوامع معرفی می‌کند (Security Council, 2016c). در واقع امروزه این تجارت پر سود به عنوان یکی از ابزارهای تامین مالی اقدامات تروریست‌ها به کار گرفته می‌شود. در همین راستا شورای امنیت خاطر نشان می‌سازد که هر فرد یا نهادی که سرمایه‌ای را به طور مستقیم یا غیرمستقیم در رابطه با چنین بهره‌برداری‌ها و سوءاستفاده‌هایی به گروه داعش منتقل کند، باید در فهرست کمیته شورای امنیت بر اساس قطعنامه‌های ۱۲۶۷، ۱۹۸۹ و ۲۲۵۳ قرار گیرد (Security Council, 2016c). شورا از گروه ویژه اقدام مالی می‌خواهد تا تحلیل منابع مالی ناشی از قاچاق انسان را به عنوان منابع مالی تروریسم به عنوان یکی از کارهای خود مورد بررسی قرار دهد (Security Council, 2016c). همچنین لازم به ذکر است که مسئله قاچاق انسان و قاچاق مهاجران به عنوان اقدامی حمایتی برای شبکه تروریستی در لیبی نیز مورد توجه شورای امنیت قرار گرفته است (Security Council, 2016b). لذا هرگونه مسامحه در مقابله با قاچاق انسان را نیز باید در زمره اقدامات حمایتی از تروریست‌ها در نظر داشت.

یکی دیگر از منابع مالی تروریست‌ها، قاچاق میراث فرهنگی است. شورای امنیت سازمان ملل متحد تخریب میراث فرهنگی در عراق توسط داعش شامل تخریب هدفمند سایت‌ها و اهداف مذهبی را محکوم کرده و ابراز نگرانی می‌کند که داعش و سایر افراد، گروه‌ها و موجودیت‌های مرتبط با القاعده در حال جمع آوری درآمد از طریق جذب مستقیم و غیرمستقیم اموال از طریق غارت و قاچاق میراث فرهنگی از مراکز باستان شناسی و موزه‌ها، کتابخانه‌ها، آرشیوها و سایر مراکز عراق هستند و از آن‌ها در جهت حمایت از تلاش‌هایشان در سربازگیری و تقویت ظرفیت عملیات خود برای سازماندهی و انجام حملات تروریستی استفاده می‌کند (Security Council, 2016b). بنابراین می‌توان تجارت میراث فرهنگی را نیز به عنوان یک اقدام حمایتی از گروه‌های تروریستی قلمداد نمود. مسئله میراث فرهنگی در نگاه شورای امنیت اهمیتی بیش از این داشته است به طوری که شورای امنیت محو میراث بشریت و قاچاق اموال فرهنگی را در کنار کنترل بر منابع طبیعی در بخش‌های قابل توجهی از سرزمین عراق و سوریه، ایدئولوژی افراطی گری خشونت آمیز، آموزش و سربازگیری تروریست‌های خارجی به عنوان تهدیدی علیه صلح و امنیت بین المللی تلقی نموده است (Security Council, 2015a).

در دهه اخیر، جهان به ویژه منطقه خاور میانه شاهد افزایش قابل توجه تخریب میراث فرهنگی به دلیل درگیری‌های مسلحانه بین المللی، داخلی و بین المللی شده بوده است. این امر با غارت سازمان یافته، قاچاق و فروش غیرقانونی اشیاء فرهنگی که بخشی جدایی ناپذیر از میراث، تاریخ و هویت یک کشور و یا بشریت بوده اند، همراه بوده است. جرایم علیه میراث فرهنگی فقط به اشیاء فرهنگی و موزه‌ها ضربه

نمی‌زند. تخریب میراث با سلب حقوق اساسی افراد^۱ و جوامع به دلایل فرهنگی مرتبط است. بعلاوه می‌تواند یک موضوع مخرب امنیت و ثبات و مرتبط با جنایت جنگی باشد.

سال‌ها است که تخریب، غارت و قاچاق غیرقانونی اموال فرهنگی^۲، منبع درآمد شگرفی برای اشخاص سازمان‌یافته جنایتکار و گروه‌های تروریستی بوده است لذا این پدیده، منحصر به سال‌های اخیر و یا محدود به یک منطقه خاص نبوده و هیچ منطقه‌ای از این اقدامات مجرمانه که می‌تواند به عنوان "جنایت بین‌المللی" توصیف شود، مصون نیست.

یکی دیگر از سازوکارهای پیشگیرانه ممنوعیت دسترسی به منافع عایدات است. در این راستا مقابله با پولشویی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. پولشویی^۳ نه تنها خود به عنوان یک جرم سازمان‌یافته تلقی می‌شود، بلکه یکی از مهمترین منابع تامین مالی گروه‌های تروریستی بوده و در رونق دیگر جرایم سازمان‌یافته بین‌المللی نیز نقش بسزایی دارد. به همین جهت نیز تمهیدات متنوعی برای مقابله با آن در نظر گرفته شده است. در عین حال همانطور که گفته شد یکی از راه‌های مبارزه با تروریسم مبارزه با تامین مالی آن است.

شورای امنیت در قطعنامه ۲۲۵۳ سرکوب و پیشگیری از تامین مالی تروریسم، سازمان‌های تروریستی و تروریست‌ها را حتی در نبود ارتباط با یک عمل مشخص تروریستی، شامل عایدات حاصل از جرایم بین‌المللی، مواد مخدر و قاچاق مواد مخدر و محصولات جانبی آن به رسمیت می‌شناسد (Security Council, 2015b). متن این قسمت از قطعنامه تامین مالی برای مسافرت و اعمال آن‌ها را نیز متذکر می‌شود. این قطعنامه دولت‌ها را ملزم می‌کند تا تضمین کنند اتباع و افراد موجود در سرزمین آن‌ها هیچ گونه تنخواه، سرمایه مالی یا منبع اقتصادی را به نفع داعش فراهم نکنند (Security Council, 2015b).

۱-۲- کنوانسیون‌های بین‌المللی

همانطور که ملاحظه شد رویکرد اتخاذ شده از سوی شورای امنیت به طور کلی بر دو محور اقدامات پیشگیرانه و اقدامات واکنشی شامل سرکوب و محاکمه استوار است. رویکرد مشابهی در معاهدات بین‌المللی نیز اتخاذ شده است. به سبب اهمیت مقابله با جرم سازمان یافته، کنوانسیون مقابله با جرایم سازمان‌یافته فراملی ملل متحد (UNTOC) برای مقابله همه‌جانبه بین‌المللی با مظاهر این جرایم و هماهنگ‌سازی قوانین داخلی مربوط در کشورها، در نوامبر سال ۲۰۰۰ در مجمع عمومی سازمان ملل متحد در قالب قطعنامه‌ای به تصویب اعضا رسید (Najafi Abrandeh Abadi et al., 2000). کنوانسیون سازمان ملل متحد علیه جرایم سازمان‌یافته فراملی (کنوانسیون پالمو) یعنی یک معاهده چندجانبه است که در ۲۹ سپتامبر ۲۰۰۳ لازم‌الاجرا شد. این سند اولین کنوانسیون بین‌المللی با بیش از ۱۹۰ عضو است که به منظور مبارزه‌ای جهانی علیه جرایم سازمان یافته فراملی، تهیه شده است. این کنوانسیون و سه پروتکل آن دربردارنده قواعد حقوق بین‌الملل موجود

¹ - Persecution

² - Illicit trafficking of cultural property

³- پولشویی (Money laundering) عبارت از مجموعه فعل و انفعالاتی است که از سوی مجرمان مرتبط با درآمدهای نامشروع و اعمال مجرمانه به منظور قانونی جلوه دادن این درآمدها و مخفی نگه داشتن منشأ غیرقانونی آن‌ها به عمل می‌آید. این فعل و انفعالات شامل؛ انتقال درآمدهای نامشروع، اختفای آن‌ها و تغییر ماهیت واقعی، منبع، محل نگهداری و جابجایی حقوق مربوط به دارایی ناشی از جرم می‌شود که معمولاً طی سه مرحله جداگانه محقق می‌گردد و با طی این فرآیند پول کثیف حاصل از جرم مشروع جلوه داده می‌شود. پورقهرمانی، بابک، اسماعیل زاده صادق، بررسی ضرورت‌ها و موانع مبارزه با تامین مالی تروریسم؛ مطالعه موردی تامین منابع از طریق پول شویی، مجله مطالعات بین‌المللی پلیس، شماره ۱۸، تابستان ۱۳۹۳، ص ۱۰۱.

در مورد قاچاق انسان، قاچاق اسلحه و پولشویی است و دفتر مبارزه با مواد مخدر و جرم سازمان ملل متحد (UNODC) به عنوان متولی UNTOC و پروتکل‌های آن عمل می‌کند.

تحول اشکال بزهکاری و رفتارهای مجرمانه، به ویژه بزهکاری سازمان یافته فراملی و فساد مالی، ضرورت ارتقای همکاری‌های بین‌المللی و تشدید مداخله نظام کیفری در سطوح ملی و فراملی را بیش از پیش مطرح ساخته و مقابله و رویارویی با این پدیده جنایی را ایجاب می‌کند. بدین منظور لازم است به منظور کاستن از وظیفه عدالت کیفری، در کنار رویکرد سرکوبگر و واکنشی به پدیده مجرمانه، از یافته‌ها و دستاوردهای جرم‌شناختی استفاده کرد. بر مبنای اندیشه جهانی شدن مفاهیم و آورده‌های علم جرم‌شناسی، کنوانسیون سازمان ملل متحد به منظور مقابله با جرایم سازمان‌یافته فراملی (پارمو، ۲۰۰۰) و کنوانسیون سازمان ملل متحد به منظور مقابله با فساد (مریدا، ۲۰۰۳) با لحاظ کردن آموزه‌های جرم‌شناختی، بر ضرورت نگرش جامع و چندجانبه به بزهکاری‌های نوین بین‌المللی توجه کرد ه‌اند. مطالعه جرم‌شناختی این کنوانسیون‌ها به عنوان ابزارهای بین‌المللی نشان می‌دهد که در پرتو اندیشه متنوع‌سازی پاسخ به پدیده مجرمانه به منظور کاستن از وظیفه عدالت کیفری، دستاوردهای جرم‌شناسی پیشگیرانه، به ویژه در قالب تمهید اقدامات پیشگیرانه در مواد این دو کنوانسیون تجلی پیدا کرده‌اند و دولت‌ها متعهد شده‌اند که زمینه اجرا و توسعه دستاوردهای این کنوانسیون‌ها را در رابطه با پیشگیری از وقوع جرایم سازمان‌یافته فراملی و فساد اداری مالی، فراهم آورند (Shateri-Pour Esfahani, 2008).

مفاد این اسناد به گونه‌ای تنظیم شده که هر یک مکمل و در مواردی تکرار دیگری است. به گونه‌ای که طبق ماده ۲۵ منشور ملل متحد، اجرای قطعنامه ۱۳۷۳ اجباری است؛ از طرف دیگر، طبق این قطعنامه از کشورهای عضو سازمان ملل متحد خواسته شده تا به کنوانسیون بین‌المللی مبارزه با تامین مالی تروریسم ملحق شوند. تصویب و اجرای کنوانسیون نیز مستلزم تصویب قانونی داخلی است که باید مطابق قواعد و استانداردهای مقرر در کنوانسیون تدوین شده باشد (Tayebi-Fard, 2005). مهمترین معاهده بین‌المللی در خصوص مقابله با پولشویی کنوانسیون پارمو می‌باشد. بر اساس ماده ۶ این کنوانسیون:

« ۱- هر کشوری باید مطابق با اصول اساسی قوانین داخلی خود، قوانین و سایر مقررات، قانونی را که ارتکاب عمدی [اعمال زیر] لازم است به عنوان جرم کیفری، اتخاذ نماید:

۱- تبدیل یا انتقال اموال به منظور مخفی کردن یا کتمان مبداء غیر قانونی آن‌ها یا کمک به شخصی که در ارتکاب جرم اصلی مشارکت داشته است، به منظور فرار از عواقب قانونی اعمال خود، با علم به این که اموال مزبور عواید حاصل از جرم هستند.

۲- پنهان کردن یا کتمان ماهیت، مبداء، محل، موقعیت، جابجایی یا مالکیت واقعی یا حقوق مربوط به اموال با علم به اینکه آن اموال، عواید ناشی از جرم هستند.

۲- با رعایت مفاهیم ابتدایی نظام حقوقی خود:

۱- تحصیل، مالکیت یا استفاده از اموال، با آگاهی از آن که در زمان دریافت، اموال مزبور عواید حاصل از جرم هستند.

۲- مشارکت، همکاری یا تبانی برای ارتکاب یا اقدام به ارتکاب، همدستی، معاونت، تسهیل یا مشاوره در ارتکاب هر یک از جرایم موضوع این ماده.

۲- برای اجرای یا اعمال بند اول این ماده:

۱- هر کشوری باید به دنبال اجرای بند اول این ماده در موسع‌ترین شکل ممکن جرایم مذکور باشد.

۲- هر کشور باید تمام جرایم مهم مندرج در ماده ۲ و جرایم مندرج در ماده ۵، ۸ و ۲۳ این کنوانسیون را تحت پوشش قرار دهد. در مورد کشورهای که قانون آن‌ها به صورت فهرستی از جرایم است، حداقل باید این فهرست طیف جامعی از جرایم مرتبط با جرایم سازمان‌یافته گروهی را در بر گیرد.

۳- جرایم مندرج در بند (ب) باید شامل جرایمی باشد که در داخل یا خارج از صلاحیت آن کشور رخ می‌دهند...

ز- علم، قصد یا هدف مورد نیاز به عنوان عنصری از جرایم مندرج در بند ۱ این ماده می‌تواند از اوضاع و احوال عینی و عملی استنباط شود» علاوه بر مسئله جرم انگاری اقدامات پیشگیرانه نیز در این کنوانسیون مورد توجه بوده است. ماده ۳۱ کنوانسیون پالرمو در رابطه با پیشگیری بیان می‌دارد:

« ۱- کشورهای عضو باید برای ایجاد و ارزشیابی پروژه‌های ملی و ایجاد و ارتقای بهترین عملکرد و سیاست‌ها به منظور پیشگیری از جرایم سازمان‌یافته فراملی تلاش کنند.

۲- کشورهای عضو مطابق با اصول اساسی حقوق داخلی خود باید برای کاهش فرصت‌های موجود و آتی برای مشارکت گروه‌های سازمان‌یافته فراملی در بازارهای قانونی با عواید ناشی از جرم، از طریق اقدامات مناسب قانونی، اجرایی و سایر اقدامات تلاش کنند. این اقدامات باید متمرکز بر موارد زیر باشد:

...ج- پیشگیری از سوءاستفاده گروه‌های جرایم سازمان‌یافته از آیین‌های مناقصه انجام گرفته توسط مقامات عمومی و یارانه‌ها و سوبسیدهای اعطایی توسط مقامات عمومی برای فعالیت‌های تجاری

د- پیشگیری از سوءاستفاده اشخاص حقوقی توسط گروه‌های سازمان‌یافته فراملی؛ این اقدامات می‌تواند شامل [موارد زیر باشد]: ....».

به طور مشابه می‌توان به ماده ۹ پروتکل این سند در رابطه با قاچاق انسان نیز اشاره داشت. ماده مذکور نیز به مسئله پیشگیری، همکاری و سایر اقدامات اختصاص یافته است. وفق این ماده:

« ۱- کشورهای عضو باید سیاست‌ها، برنامه و سایر اقدامات جامعی را [برای اهداف زیر] ایجاد کنند: الف- پیشگیری و مبارزه با قاچاق انسان؛ ب...۲- کشورهای عضو تلاش می‌کنند تا اقداماتی از قبیل تحقیق، کمپین اطلاعات و رسانه جمعی، ابتکارات اقتصادی و اجتماعی برای پیشگیری و مبارزه قاچاق انسان را انجام دهند»

۲- چالش‌های مبارزه با جرایم سازمان‌یافته فراملی نسبت به ایفای تعهدات حقوق بشری

در نگاه نخست به نظر می‌رسد سیاست‌های مقابله با جرایم سازمان‌یافته با تعهدات حقوق بشری دولت‌ها همراستا بوده یا دست کم فاقد تعارض باشند. به طور کلی مقررات مندرج در این رژیم حقوقی به دو دسته تقسیم می‌شوند. مواردی که به موضوعاتی می‌پردازند که به لحاظ موضوعی مجزای از حقوق بشر هستند و مواردی که همسو با تعهدات حقوق بشری دولت‌ها می‌باشند. مجازات مرتکبین جرایمی همچون قاچاق انسان در دسته اخیر از تعهدات دولت‌ها برای تضمین و حمایت از حقوق بشر یا به عبارتی در دسته اقدامات مثبت دولت‌ها برای محافظت از حقوق بشر در مقابل ناقضین قرار می‌گیرد. بنابراین، این سوال مطرح می‌شود که چگونه می‌توان تعارض میان این دو رژیم حقوقی را متصور بود.

حوزه تعارض این دو رژیم حقوقی نه در بستر اقدامات واکنشی، بلکه در حوزه اقدامات پیشگیرانه صورت می‌پذیرد. در کنار اقدامات مربوط به آگاهی‌رسانی بخش قابل توجهی از اقداماتی که برای پیشگیری از جرایم سازمان‌یافته اتخاذ می‌شود، به حوزه رصد و جستجوی اطلاعات و فعالیت‌ها اختصاص دارد. در این قسمت مسئله تعارض میان این اقدامات با حق احترام به حریم خصوصی و مکاتبات مطرح می‌شود. هر چند حق مذکور در زمره حقوق غیرمطلق^۱ می‌باشد؛ اما در مواردی مداخله دولت حتی به استناد تعهدات بین‌المللی خود مطابق با حوزه‌های حقوق بین‌الملل، آن‌ها را با چالش‌هایی مواجه کرده است.

به عنوان مثال می‌توان به پرونده میچاد (به تلفظ فرانسوی می‌شود Michaud) علیه فرانسه اشاره داشت. در پرونده میچاد علیه فرانسه قانون شماره ۲۰۰۴-۱۳۰ فوریه ۲۰۰۴ که بر اساس کد پولی و مالی دولت فرانسه، وکلا متعهد به گزارش اقدامات پولشویی و تروریستی مظنون هستند از سوی خواهان به چالش کشیده شد^۲. ماده یک این قانون شامل تمام اعضای کانون وکلای فرانسه در جریان انجام حرفه خود در فعالیت‌های تجاری که آن‌ها برای موکل خود یا از طرف او در هر معامله مالی یا مشاور املاک یا کمک به وی برای آماده‌سازی یا اجرای معاملات مربوط به ۱-خرید و فروش املاک یا کسب و کار و ۲-..... انجام می‌دادند می‌گردید. در این پرونده مسئله گزارش‌دهی وکیل از فعالیت‌های مشکوک موکل خود در چارچوب نقض ماده ۸ کنوانسیون اروپایی حقوق بشر از دو بعد محرمانگی مکاتبات خصوصی و همینطور عدم مداخله در حریم خصوصی (در روابط کاری میان وکیل و موکل) مطرح گردید^۳.

در این پرونده، خواهان به سه دستورالعمل اتحادیه اروپا اشاره داشت. اولین مورد دستور العمل شماره ۹۱/۳۰۸ مورخ ۱۰ ژوئن ۱۹۹۱ می‌باشد که موسسات مالی و اعتباری را هدف قرار می‌دهد و توسط دستورالعمل ۲۰۰۱/۹۱ اصلاح شد و دامنه آن به شمول حرفه‌هایی که خارج از حوزه مالی هستند از جمله متخصصی حقوقی مستقل نیز توسعه یافت. سومین دستورالعمل نیز دستور العمل ۲۰۰۵/۶۰ است که دستورالعمل را لغو و به محتوای آن افزود^۴.

کشور فرانسه در رابطه با ضروری بودن مداخله در حق به احترام به مکاتبات خصوصی و همینطور حریم خصوصی میان وکیل و موکل در مقابل ضرورت گزارش‌دهی مظنونین به اقدامات تروریستی و پولشویی بیان داشت: تعهد وکلا به اجرای مراقبت کافی و گزارش موارد مظنون در نتیجه این حقیقت است که فرانسه به عنوان عضوی از اتحادیه اروپا موظف است تا دستورالعمل‌های اتحادیه اروپا را در قانون فرانسه وارد سازد. این کشور با ارجاع به نظر رای بسفر (Bosphorus Airways) بیان داشت که در مورد فرانسه باید اینگونه فرض شود که به الزامات کنوانسیون احترام گذاشته است، زیرا تمام کاری که این کشور انجام داده پیروی از تعهداتش باشد و اتحادیه اروپا نیز حمایت‌هایی از حقوق اساسی برابر آنچه در کنوانسیون مقرر شده اعطا نموده است^۵.

دیوان در این پرونده به رویه خود در پرونده بسفر ایر ویز اشاره می‌کند^۶ که در آن اظهار نموده بود: «تبرئه شدن کشورهای عضو به صورت کامل از مسئولیت خود بر اساس کنوانسیون‌ها در جایی که آن کشور تنها به عنوان یک عضو یک سازمان بین‌المللی که در آن بخشی از حاکمیت خود را منتقل کرده است، به تعهدات خود می‌تواند با هدف و منظور کنوانسیون [اروپایی حقوق بشر] ناسازگار باشد. ضمانت‌های کنوانسیون می‌تواند به صورت ارادی، از طریق سلب خصوصیات آمرانه آن و تقلیل ماهیت عملی و موثر ضمانت‌های آن، محدود یا کنار نهاده

¹ -Non-absolute rights

² -ECHR, Michaud v. France, Application no. 12323/11, Judgment of 6 December 2012, Para.11.

³ -Ibid., Paras90-92.

⁴ - Ibid., Para.11.

⁵ -Ibid., Para.101.

⁶ -Ibid.,Para.102.

شود. به عبارت دیگر کشورها بر اساس این کنوانسیون به دلیل اقداماتی که برای پیروی از تعهدات حقوقی بین‌المللی خود انجام داده‌اند، حتی اگر آن تعهدات ناشی از عضویت آن‌ها در یک سازمان بین‌المللی باشد که در آن آن‌ها بخشی از حاکمیت خود را منتقل کرده‌اند نیز می‌توانند مسئول قلمداد شوند¹.

همانطور که در این پرونده‌ها مشخص است نه تنها تعارض میان مبارزه با تروریسم و تعهدات حقوق بشری دولت‌ها موضوع دعاوی مختلفی نزد دیوان اروپایی حقوق بشر بوده است، بلکه در مواردی نیز تمهیدات مربوط به مبارزه با جرایم سازمان یافته فراملی همچون پولشویی نیز موضوع چالش با برخی از مصادیق حق‌های بشری بوده است.

پل هافمن بر این عقیده است که شیوه فعلی «جنگ با تروریسم» چارچوب حقوق بشر بین‌المللی را که از جنگ جهانی دوم به این سو با مشقت و صعوبت بنا شده است، تهدید می‌کند. او در این مقاله که پیش از افشای جزئیات وقایع زندان ابوغریب نوشته شده استدلال می‌کند که کنار گذاردن حقوق بشر در مواقع بحرانی و اضطراری کوتاه اندیشانه و مشکل آفرین خواهد بود. «جنگ علیه تروریسمی» که بدون رعایت حاکمیت قانون آغاز شده، همان ارزشهایی را که قرار است مورد حمایت قرار دهد تهدید می‌کند (Hoffman, 2006). این رویکرد مختص به تروریسم نمی‌باشد، بلکه می‌تواند در ترتیبات مربوط به مبارزه با هر پدیده مجرمانه دیگری که دارای خصوصیتی مشابه است برقرار باشد. جرایم سازمان یافته فراملی ملی نیز در زمره این موارد می‌باشند.

نتیجه‌گیری

حقوق بین‌الملل متشکل از رژیم‌های حقوقی موضوعی متنوعی است که هر یک، اهداف خاصی را دنبال نموده و در صدد حل یکی از معضلاتی هستند که جامعه بین‌المللی با آن مواجه است. هر چند در عالم اعتبار مرزبندی میان این موضوعات امکان پذیر است، اما وقایع خارجی از چنین مرزبندی‌هایی پیروی نمی‌کند. همین امر نیز سبب می‌شود تا یک موضوع خارجی به بیش از یک رژیم حقوقی ارتباط یابد. در چنین مواردی این امکان وجود دارد که حتی در صورتی که سطحی از همسویی میان رژیم‌های حقوقی مشهود باشد، نظر به تمرکز بر هدف خاص هر کدام از آن رژیم‌ها، مقررات آن‌ها به گونه‌ای تنظیم شوند که در مواردی با یکدیگر تداخل نمایند.

این مسئله به خوبی در تعامل میان دو رژیم حقوقی مبارزه با جرایم سازمان یافته فراملی و حقوق بشر قابل مشاهده است. تعهدات مندرج در این دو رژیم حقوقی در ابعادی متمایز از یکدیگر هستند. به این معنی که اجرای هر یک از آن‌ها تاثیری در اجرای تعهدات دیگری نخواهد داشت. اما در مواردی نیز میان آن‌ها سطحی از همسویی وجود دارد. با این وجود، تمرکز هر یک از این دو رژیم حقوقی برای دستیابی به هدف خاص خود می‌تواند زمینه برای تداخل تعهدات دولتها را فراهم سازد. این وضعیت زمانی رخ می‌دهد که یک رفتار در چارچوب یک رژیم حقوقی به عنوان یک اصل و در رژیم حقوقی دیگر به عنوان استثناء تعریف می‌شود. پرونده فوق‌الذکر علیه فرانسه در دیوان اروپایی حقوق بشر به خوبی نشان می‌دهد که اجرای یک تعهد بین‌المللی چگونه می‌تواند در بستر یک رژیم حقوقی دیگر قابل پذیرش تلقی نشود. البته باید توجه داشت که این مشکل منحصرأ به دلیل تعارض ذاتی دو رژیم حقوقی نمی‌باشد. بلکه نقش‌های نهادهای ناظر در این قسمت بر تعمیق چالش غیر قابل انکار است. چندپارگی و عدم تمرکز در حقوق بین‌الملل که نتیجه آن توسعه رژیم‌های خودبسنده در حقوق بین‌الملل می‌باشد این نظام حقوقی را به سمتی سوق می‌دهد که تمایل هر نهاد ناظر تخصصی بر محافظت حداکثری از محتوای آن رژیم حقوقی باشد که خود عهده دار نظارت بر آن می‌باشد و بنابراین تعامل میان رژیم‌های حقوقی به نفع تمرکز بر رژیم‌ها رو به تقلیل رود. در چنین مواردی

¹ - ECHR, Bosphorus Hava Yolları Turizm ve Ticaret Anonim Şirketi v. Ireland judgment ([GC], no. 45036/98, Judgment of 30 June 2005, Para.154.

برجسته شدن زمینه‌های تعارض میان دو رژیم حقوقی می‌تواند به چالشی برای یکپارچگی حقوق بین‌الملل تبدیل شود. مسئله‌ای که هر چند با تعارض میان دیدگاه دیوان بین‌المللی دادگستری با دادگاه یوگسلاوی سابق در خصوص معیار کنترل موثر و کنترل کلی آغاز شد؛ اما به نظر می‌رسد همچنان ردپاهایی از آن در رویه دیگر نهادهای بین‌المللی را نیز باید به نظاره نشست. در چنین شرایطی به نظر می‌رسد تقویت قواعد سیستماتیک‌سازی حقوق بین‌الملل حلقه مفقوده‌ای در این نظام حقوقی است که بیش از پیش به خصوص با نگاهی به نهادهای بین‌المللی، باید مورد توجه قرار گیرد.

تعارض منافع

در انجام مطالعه حاضر، هیچ‌گونه تضاد منافی وجود ندارد.

مشارکت نویسندگان

در نگارش این مقاله تمامی نویسندگان نقش یکسانی ایفا کردند.

حامی مالی

این پژوهش حامی مالی نداشته است.

EXTENDED SUMMARY

The intertwining nature of modern international legal regimes has created a complex framework where alignment and conflicts are inevitable. States must adhere to multifaceted obligations, often operating under diverse and overlapping legal regimes. Among these, transnational organized crime presents a particularly intricate challenge due to its association with international terrorism and its global impact (Najafi Abrandeh Abadi et al., 2000). Efforts to combat such crimes demand robust suppression and prevention mechanisms that frequently intersect with human rights obligations under international treaties, such as the Palermo Convention. This extended abstract delves into the dichotomy of these regimes and the potential for normative conflicts while advocating for a human-rights-centric approach in addressing transnational organized crimes.

Organized crimes have transcended borders, becoming a sophisticated global phenomenon driven by economic and technological globalization. Criminal organizations exploit international economic dependencies, communication advancements, and transportation networks, converting traditional criminal acts into transnational operations (Biabani & Mozaffari, 2013). Activities such as human trafficking, drug smuggling, and financial fraud, fueled by their high profitability and minimal risks, have grown into significant threats. These crimes not only endanger individual nations but also undermine global stability. For example, human trafficking has been equated with modern slavery due to its widespread exploitation for economic gain (Shayegan, 2010). Addressing this requires international collaboration and compliance with conventions such as the Palermo Convention, which offers a foundational framework for global anti-crime initiatives (Shateri-Pour Esfahani, 2008).

The dual obligations of states to combat organized crimes and uphold human rights create a tension-filled dynamic. Preventive measures, such as surveillance and financial controls, are vital in combating organized crimes like terrorism financing. However, these measures often encroach on individuals' rights, such as privacy and freedom from unlawful surveillance (Security Council, 2015a, 2015b). The European Court of Human Rights has examined such conflicts, notably in *Michaud v. France*, where lawyers' obligations to report suspicious financial activities under anti-money

laundering laws were challenged as violations of client confidentiality. The ruling underscored the need for balance, acknowledging states' legitimate interests in combating crimes while protecting fundamental rights.

The Palermo Convention has played a pivotal role in structuring international efforts to address transnational organized crimes. By standardizing definitions and emphasizing preventive and punitive measures, it aligns member states in their response strategies (Najafi Abrandeh Abadi et al., 2000). For instance, Articles 6 and 31 of the Convention advocate for proactive crime prevention through monitoring financial flows and restricting access to illicit profits. This systemic approach aids in curtailing criminal networks but also necessitates strict adherence to human rights principles during implementation. Integrating criminological insights into legal mechanisms ensures that the fight against organized crimes does not contravene international human rights norms (Shateri-Pour Esfahani, 2008).

The United Nations Security Council has issued numerous resolutions that emphasize the interconnection between organized crimes and terrorism. Resolutions such as 2253 (2015) and 2331 (2016) explicitly address the use of human trafficking, drug smuggling, and cultural heritage exploitation as revenue sources for terrorist organizations. While these resolutions strengthen the global response, they also call for preventive and punitive measures that respect states' human rights obligations (Security Council, 2015b, 2016c). For example, Resolution 1456 (2003) highlights the need to safeguard human rights even when implementing counterterrorism measures (Security Council, 2003).

Normative conflicts between the regimes of human rights and crime control are not merely theoretical; they manifest in state practices. For instance, surveillance practices intended to thwart financial crimes can inadvertently violate privacy rights, creating legal and ethical dilemmas (Hoffman, 2006)s. Addressing such conflicts necessitates robust systemic coordination within international law. Enhancing the compatibility of legal regimes, fostering cooperation among monitoring bodies, and incorporating comprehensive human rights assessments into crime control policies are imperative steps toward resolving these tensions.

As international legal frameworks evolve, the interplay between combating organized crimes and protecting human rights will remain a critical area of focus. While the Palermo Convention and associated Security Council resolutions provide a foundational structure for addressing transnational organized crimes, their implementation must prioritize a human rights-based approach. Policymakers must ensure that measures against organized crimes do not erode the rights they are bound to protect. Future strategies should emphasize collaborative frameworks, systemic reforms, and normative harmonization to maintain the delicate balance between crime prevention and human rights advocacy. Strengthening international cooperation through adherence to shared principles can significantly enhance the efficacy of combating organized crimes while upholding global human rights standards.

References

- Biabani, G., & Mozaffari, A. (2013). National and Transnational Organized Crimes. *Karagah*, 6(24), 31-46.
- Hoffman, P. (2006). Human Rights and Terrorism. *Legal Journal*(34), 131-153.
- Khaleghi, A., & Akbari, S. (2014). The Globalization of Criminal Law in Light of Combating Organized Crime. *Karagah*(29), 21-36.
- Mahdi-Abadi, A., Tabatabai Nasab, S. M., & Simani, M. R. (2020). Criminology in the International Space and Analysis of Transnational Criminal Organizations: A Multi-Criteria Decision-Making Approach. *Karagah*(49), 92-123.

- Najafi Abrandeh Abadi, A. H., Habibzadeh, M. J., & Shams Natari, M. E. (2000). Organized Crime in Criminology and Criminal Law. *Modares Humanities*, 4(4), 53-74.
- Security Council. (2003). Resolution 1456 (2003) S/RES/1456 (2003). In.
- Security Council. (2015a). Resolution 2249 (2015) S/RES/2249 (2015). In.
- Security Council. (2015b). Resolution 2253 S/RES/2253 (2015). In.
- Security Council. (2016a). Resolution 2299 (2016) UNDoc. S/RES/2299 (2016). In.
- Security Council. (2016b). Resolution 2312 (2016) UNDoc. S/RES/2312 (2016). In.
- Security Council. (2016c). Resolution 2331 (2016) UNDoc. A/RES/2331 (2016). In.
- Shateri-Pour Esfahani, S. (2008). Crime Prevention in the Palermo (2000) and Merida (2003) Conventions. *Crime Prevention Studies*, 4(10), 87-111.
- Shayegan, F. (2010). Global Community Measures to Combat Human Trafficking. *Journal of International Police Studies*(3), 5-26.
- Sheikh al-Islami, M. H., & Khorrami, M. (2014). Examining the Measures of the Economic Cooperation Organization (ECO) to Combat Human Trafficking as a Global Issue. *Central Eurasian Studies*, 7(2), 291-318.
- Tayebi-Fard, A. H. (2005). Combating Terrorism Financing in International Documents. *Legal Journal*(32), 259.